

замѣстѣваше Костандий. Отъ разнебитенитѣ Струмски дружини, здравата Бдинска, доброволческата и опълченска дружини, се състави единъ отрядъ подъ началството на командущия Струмския полкъ — капитанъ Кисовъ. Числеността на отряда възлизаше на 2200 човѣка, безъ артилерия и почти безъ кавалерия. Имаше само 20 конни джандарми за развѣдка. Нощуванье на 5 срещу 6 Ноемврий се прѣдполагаше въ Радомиръ, обаче щомъ се бѣхме расположили, въ 9 часа вечерята се получи извѣстие, че една стрѣлска дивизия встѣпила въ Брѣзникъ, вслѣдствие на което нашия отрядъ веднажга заминѣ за казанія градъ.

Този день, като на зло, врѣмето се развали и пѣтищата станахѣ кални и едва проходими, отъ което войниците и офицеритѣ бѣхѣ много изморени; щомъ обаче се събрахѣ съ прѣсни сили, умората като че имъ минѣ и тѣ продължихѣ похода още сѣщата вечеръ, който сега бѣ много по-труденъ отъ прѣминѣтия прѣзъ деня. Дъждътъ се прѣвѣрнѣ въ лапавица, а при това и температурата се доста понижи: каквото капнеше — замръзваше, калъ и вода до колѣни. Много войници останѣхѣ безъ опивци, а бо-тушитѣ шляпахѣ въ лепкавата калъ, въ която и не малко оставахѣ. Много то калъ, която се лепеше по обущата и шинелитѣ, увеличаваше товара на и тѣй прѣтоваренитѣ уморени и гладни*) войници.

Около 2 часа слѣдъ полунощъ стигнѣхме на 6 км. далечъ отъ Брѣзникъ и се установихме на

Въ Радомиръ бѣ приготвена топла храна за вечеря на войницитѣ, но съ тръгванъето, послѣдва заповѣдъ да се излѣжѣтъ казанитѣ.